

ชื่อ :เด็กหญิงอาศิรา ล่องแก้ว

ขนาด : 40x60 ซม.

สถาบัน:บ้านศิลปะครูยุทธ

วรรณกรรม: ลูกอีสาน

ผลงาน :ขุดจิ้งหรีด

เทคนิค :สีอะครีลิค

รหัส : 14-010

ราคา : 5,000 บาท

Name : Asira Longkaew

Size : 40x60 cm.

Academy : Ban silpa Kru yut

Literature : The Northeastern Boys:

Title :Digging for Crickets

Medium : Acrylic

Code : 14-010

Price : 5,000 THB

วรรณกรรม / Literature

คุณเอาไม้เขี่ยไปเรื่อย ๆ ก็ได้เพียงสามตัว แม่เดินมาบอกว่า แม่ได้สี่ตัวเท่านั้นไปขุดหาตามชายป่าดีกว่าเพราะจิ้งหรีดมันชอบอยู่ใกล้ ๆ นา คือตกยามตึก ๆ มันจะพากันขึ้นจากรูออกไปหากินน้ำค้างในกอหญ้าแล้วมันจะร้องเพลงแข่งกัน เมื่อถึงชายป่าใกล้ ๆ นาก็มีจิ้งหรีดรูหนึ่งไต่ต้นต้วเล็ก ๆ มีขุยดินกองอยู่ข้าง ๆ ปากรูสักสามสี่หยิบมือ “นี่แหละจิ้งหรีด” แม่บอก คุณเอานิ้วชี้เหยงลงไปก็หลวมหลุดลงพอดี แม่เอาเสียมขุดจึก ๆ ลงสามสี่ที จิ้งหรีดตัวใหญ่ที่ชื่อว่า จินายไม้ตามควาววิ่งปร้อออกมา แม่ตะครุบมันขึ้นมาไว้แล้วบอกว่า ถ้าได้จินายไม้ตัวอ้วน ๆ ขนาดนี้สัก 15 ตัวก็พอจะไปคั่วไปป่นกิน คุณเห็นมันเอาสองขาหลังยันอุ้งมือแม่จนขาเล็กมันหลุดออกข้างหนึ่งแล้วแม่ก็ใส่ลงข้อง คุณแยกจากแม่ไปขุดอย่างตั้งใจได้ถึงสามตัว ก็พอดีแม่เดินปาดเหงื่อตามไบหน้ามายิ้มให้คุณทีหนึ่ง บอกว่าแม่ได้ 7 ตัวแล้ว คุณก็บอกว่าได้ 3 ตัว แม่บอกอีกว่ากลับบ้านได้แล้ว เพราะจะไม่ทันพ่อหมอยาไปทำพิธีสะเดาะเคราะห์ให้ย่า

Koon looked for the crickets in the ground by raking his stick and got only three of them while his mom got four. Therefore, they walked over to the edge of the forest near the rice field. At night, the crickets would come out of their holes to sip the fresh dewdrop from the grass tips and start a chirping competition. There was a cricket hole near the field under a small tree with a heap of dirt nearby. “Here we go. This is the cricket hole,” mom told Koon. She used a shovel to scoop up the soil a few times and got a big cricket called ‘Jinaimo’. If they got chubby 15 Jinaimoes, it was enough to saute and grind them. The Jinaimo in mom’s hand tried to escape but mom was quicker. She put it in the bamboo trusted container. Koon got three of them whereas his mom got seven. It’s time to go back home as they had to arrive home before the traditional healer came to cure his grandma.

เหตุผล / Reason

ได้รับรู้เรื่องราววิถีชีวิตชนบทของคนอีสาน เมื่อ 45 ปีที่ผ่านมา เรื่องราวของเด็กชายคุณกับแม่ไปหาจิ้งหรีดที่โคกขี้เหล็ก แม่เล่าให้เด็กชายคุณฟังว่า ถ้าเป็นยามเกี่ยวข้าวแล้วใหม่ ๆ ไปหาตามตอพงจะได้ง่ายและเมื่อในนาหมดความชุ่มชื้นจิ้งหรีดจะเข้าไปอยู่ตามไผ่ฟุ่มไม้ ในป่าหมดความชุ่มชื้นลงอีกมันจะขุดรูอยู่ เมื่อมันแตกไข่เป็นตัวใหญ่ก็จับคู่กันไปหาขุดรูใหม่อีก

การสื่อให้เห็น การดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่นของภาคอีสาน การหาอาหาร การใช้ชีวิตอยู่กับธรรมชาติของเด็กชายคุณ คล้ายกับวิถีชีวิตที่บ้านของหนูที่จังหวัดกระบี่ ที่บ้านยายของหนูเคยเลี้ยงจิ้งหรีดเป็นโถง ตาเคยพาไปขุดจิ้งหรีดที่ข้าง ๆ บ้านตา และตอนกลางคืนพ่อไปขุดจิ้งหรีดได้หลายตัวทำให้หนูรู้สึกประทับใจเลยวาดภาพขึ้นขึ้นมา

I have learnt about the life-style of the Northeastern in the past. The story of Koon and his mom looking for the crickets at KokeKheeLek is interesting. They searched for the small creatures in hays after finishing the harvesting season. Then, when the rice field lost its moisture, the crickets moved to the forest. Finally, they moved again underground. After mating season, they dug another hole for themselves. There is something in common between the Northeastern's and my hometown (Krabi) lifestyles. My grandma used to raise the crickets in a huge earth jar, and my grandpa took me to dig for them near his house. My dad also dug for them at night. Thus, I was inspired by this story and created this picture.